

بررسی مقاومت ۲۵ رقم خیارهای داخلی و خارجی نسبت به بیماری سفیدک داخلی در گیلان

سید علی الهی نیا

گروه گیاهپزشکی دانشکده علوم کشاورزی دانشگاه گیلان، رشت

بیماری سفیدک داخلی خیار *Pseudoperonospora cubensis* (B&C) Rostowzen همه ساله در جالیزارهای استان گیلان و مازندران شیوع دارد. در شرایط آب و هوایی مساعد، خسارت بیماری قابل توجه است و حتی می تواند صد در صد بوته ها را از بین ببرد. معمولاً بعد از دومین مرحله برداشت محصول، شرایط آب و هوایی محیط برای ظهور و گسترش عامل بیماریزا در منطقه مساعد می گردد. بیماری با ظاهر شدن لکه کلرو تیک و سپس نکروتیک در سطح پهنک مشخص و در نهایت تمامی سطح پهنک و بوته خشک می شود. برای کنترل این بیماری مبارزه شیمیایی به دلیل عدم تأثیر کافی حتی با چندین بار سمپاشی، آلودگی محیط زیست و مقرون به صرفه نبودن قابل توصیه نیست، بنابراین بهترین راه مبارزه با بیماری سفیدک داخلی خیار شناسایی و معرفی ارقام مقاوم می باشد.

برای شناسایی ارقام مقاوم خیار نسبت به بیماری سفیدک داخلی، آزمایشی در قالب طرح آماری بلوکهای کامل تصادفی در چهار تکرار و با ۲۵ رقم از ارقام خیارهای داخلی و خارجی به مدت ۳ سال در گیلان به اجرا درآمد. هر واحد آزمایشی شامل یک کپه به قطر نیم متر و به فاصله دو متر از یکدیگر بود. بلوکها ۴ متر از حاشیه و ۳ متر از هم فاصله داشتند. تیمارهای آزمایش در اول خرداد به طور مستقیم در هر کپه کشت شدند. از هر تکرار برگهای پنجم و دهم چهار بوته در دو مرحله، به ترتیب یک و دو ماه بعد از کشت مورد بررسی و تجزیه و تحلیل قرار گرفتند. درجه آلودگی با رکوردگیری اندازه تقریبی لکه ها و مشخص نمودن درصد آلودگی آنها تعیین گردید و واکنش بین میزبان و پاتوژن مورد ارزیابی قرار گرفت. نتایج حاصله به روشنی نشان داد که همه ارقام به جز ارقام هیبرید ژاپنی به بیماری سفیدک داخلی خیار در گیلان حساس هستند.